

KAJn kynästä on lähtenyt hauskoja ja kreisejä juttuja. Musiikki vaihtelee kansanmusiikista diskoon ja balladeihin. Etualalla kyläoriginelli Mäskis-Gunnar (Kevin Holmström) boogie-woogien vauhdissa. KUVAT: LINUS LINDHOLM

KAJ viihdyttää laulaen ja tanssien

KAJn musikaali Gambämark on show-numeroita ja murrehuumoria, mutta myös kipakkaa yhteiskuntakritiikkiä.

Teatteri

Gambämark Wasa Teaterissa. Käsikirjoitus ja musiikki: KAJ - Kevin Holmström, Axel Åhman, Jakob Norrgård. Ohjaus: Ann-Luise Bertell. Dramaturgia: Ann-Luise Bertell, Anna Simberg. Lavastus: Anders Karls. Puvut: Tyra Theramn. Koreografi Ida "Inxi" Holmlund. Musiikkituottaja: Janne Hyöty. Rooleissa: KAJn lisäksi Susanne Marins ja Johan Bergqvist.

Vaasa

Huumoriyhtye KAJn musikaali on hauska, mutta mieleen hiipii myös yhteiskunnallinen näkökulma. *Gambämark* (kuvitteellisen paikannimen lisäksi tarkoittaa murteella myös "vanhaa markkaa") ei ole pelkkä paikalliselle vanhan haikailulle ilkkuva teos, vaan teemat ovat pelottavankin todellisia.

Aivan vastaavasta kertoo esimerkiksi *Handmaids Tale* -tv-sarja eri tyylilajilla: on itsenäiseksi julistautunut alue, johon ei pääse sisään, eikä sieltä ulos. Siellä vallitsevat vanhoilliset arvot ja mielivaltaiset säännöt, joiden rikkomisesta rangaistaan seremonian mukaan. Sisältä nousee myös vastarintaliike.

KAJn tekemässä musikaalissa asiat ovat sopivan absurdeja ja pieniä, jotta nauru irtoaa: kyse on marjanpoiminnasta ja ulkomaailmasta salakuljetetusta välipalakeksistä.

Hallitsija Kurt säätää lain marjanpoiminnasta: jatkossa se on sallittua vain perinteisellä menetelmällä, eli käsin. Marjapoimurit kielletään. Isän ja pojan välinen kiista kulminoituu juuri marjanpoimintaan, ja pojan vastaisku on ehdottomasti esityksen hauskimpia kohtauksia.

Perinteet ovat arvossaan Gambämarkin itsenäisessä kylässä.

Suomenkielinen katsoja pysyy hyvin kärryillä, mutta menettää hieman hauskuudessa, kun ei ymmärrä kaikkia laulujen sanoja ja kovalla tempolla murteella laukaistuja sanaleikkejä.

Katsomon naurunremakoista päätellen esitys uppoaa suomenruotsalaiseen kollektiiviseen nauruhermoon. KAJt ovat 25-vuotiaita, mutta näytelmä tuntuu erityisen hyvin purevan keski-ikäiseen ja sitä vanhempaan yleisöön.

Näyttelijöistä kaikki laittavat itsensä likoon kympillä.

KAJ-jäsen **Kevin Holmström** yllättää luontaisella näyttelijänkyvyllään. Hän saa hahmoihinsa hauskuuden lisäksi myös ripauksen syvyyttä ja aitoutta. Ehdoton suosikki on kylähullu Mäskis-Gunnar, mutta Holmström muuntautuu mitä erilaisimpiin rooleihin.

Kaikki KAJ-jäsenet esiintyvät ammattinäyttelijöiden rinnalla musikaaliartisteina suvereenisti. Myös koreografiat sujuvat ja mahtipontiset balladit luonnistuvat.

Musiikkinumeroita on ilahduttavan paljon. Katsomossa viihtyy jo niitä katsellessa ja kuunnellessa. Erityisesti balladit ja diskonumerot purevat.

Musiikissa ja koko esityksessä on paljon eri elokuvista lainattua, nähtävissä on myös parodiaa hieman imelistä Disney-elokuvista.

Esitys on juonellinen kokonaisuus, mutta koostuu irrallisista sketsi- ja musiikkinumeroista. Tulee mieleen ruotsinkielisellä rannikolla niin suosittu revyy-perinne.

Wasa Teaterin remontin vuoksi kaikki esitykset pidetään tänä syksynä Ritzissä. Se toimii teatteritilana aivan hyvin.

Lavastuksella ei voi kikkailla. Perusnäkymällä mennään alusta loppuun, mutta liikkuvalla elementillä saadaan kuitenkin loihdittua monenlaista. Valot ovat hienot.

Tungokseen saa varautua teatteriin saapuessa ja väliajalla.

Laura Krohn